

אורות השבת

בטאון הרבנות והמועצה הדתית באר-שבע
וממלכת התורה בעיר האבות שע"י רשת מוסדות "קול יהודה"

גליון מס' 728

עורך: הרב עוזיאל אדרי

פרשת השבוע: **כי תצא**

אחראי מערכת: הרב אברהם טריקי

דבר העורך

לצאת אל המלך

על חודש אלול ניתנת הגדרה מעמיקה מהגה"ק "בעל התניא" זיע"א בספרו "ליקוטי תורה" הוא ממשיך את הקבי"ה למלך שיוצא לשדה ומאפשר לכל מי שרוצה בכך לצאת ולהקביל את פניו והוא מקבל את כולם בסבר פנים יפות ומראה פנים שוחקות לכולם. בימים כתיקונם קשה לאזרח הפשוט להגיע את המלך. עליו להיות מהמובחרים שבעם ומהיחידים-סגולה, אולם בחודש אלול המלך-הקבי"ה יוצא אל העם וכל הרוצה יכול לגשת אליו ולשטוח את בקשותיו. יש רק דבר אחד שהעם צריך לעשות - "לצאת אל המלך". לנצל את הזמן הנדיר והיקר שבו המלך נמצא קרוב מאד לכל אחד ולגשת אליו.

עובדה זו מעניקה לנו כוחות נפלאים. לא אחת, כאשר האדם מתעורר בתשובה, מתעורר גם היצר הרע ואומר "הלא כבר ניסית בעבר לתקן את מעשיך ולא הצלחת". התשובה לכך בעבר אולי נכשלת אבל עכשיו ניתנים לך בוחות חדשים, עכשיו הקבי"ה נמצא איתך, הוא קרוב אליך מאד מאד והוא יעזור לך לקיים את החלטותיך הטובות.

ברכת ליל אלול ואהובך
הרב עוזיאל אדרי

רב קהילת קודש 'שבטי ישראל שכונה יא' באר שבע

לוח זמנים שבועי

מדוייק לבאר-שבע

שבת קודש ז' אלול 09.09.17	יום א' ח' אלול 08.09.17	יום ב' ט' אלול 07.09.17	יום ג' י' אלול 06.09.17	יום ד' יא' אלול 05.09.17	יום ה' יב' אלול 04.09.17	יום ו' יג' אלול 03.09.17	לוח הזמנים לפי שעון "קיי"
5:03	5:02	5:01	5:00	5:00	4:59	4:58	עלות השחר
5:10	5:09	5:08	5:07	5:07	5:06	5:05	זמן טלית ותפילין
6:25	6:25	6:24	6:24	6:23	6:22	6:22	זריחה - הנץ החמה
18:56	18:58	18:59	19:00	19:01	19:03	19:04	שקיעה
19:12	19:13	19:14	19:16	19:17	19:18	19:19	צאת הכוכבים
8:50	8:50	8:50	8:49	8:49	8:49	8:49	סוף קיש לדעת כגו"א
9:28	9:28	9:28	9:28	9:27	9:27	9:27	סוף קיש לזמני הגר"א

זמני הדלקת הנרות

פרשת השבוע: כי תצא
הפטרה: רני עקרה
כניסת השבת: 18:44
יציאת השבת: 19:40
רבינו תם: 20:23

דבר רב העיר שליט"א

על משמר הצניעות

כי ה' אלהיך מתהלך בקרב מחנך להצילך ולתת איביך לפניך והיה מחנך קדוש ולא יראך בך ערות דבר ושב מאחריו (דברים כג, טו)
אם אני כאן הכל כאן, ואם אין אני כאן מי כאן. (סוכה גג, א)

בשנת תרפ"ד כאשר רבו הצרות והפורענויות על ישראל, הפיץ מרן החפץ חיים קול קורא אשר בו זעק מקירות לבו הטהור: 'על מה הובאש ריחנו בעיני האלוקים... מדוע מיום ליום מתגברים עלינו צרות ויסורים, מחלות ורדיפות וטרגדיות נוראות!'

ועל כך השיב החפץ חיים מדברי הכתוב שלפנינו: 'כי ה' אלוךך מתהלך בקרב מחנך להצילך ולתת איביך לפניך והיה מחנך קדוש ולא יראה בך ערות דבר ושב מאחריו' (דברים כג, טו). הרי לפנינו מפורש כי הקב"ה בכבודו ובעצמו מתהלך בקרבנו וניצב בשער המחנה כדי לשומרו מכל צרה וצוקה ומכל נגע ומחלה ולהצילנו מידי כל איבנו הקמים עלינו לרעה, ובלעדי שמירתו המתמדת אין עם ישראל יכול להתקיים. ברם, התנאי היסודי לקיום שמירה זו, הוא קדושת המחנה - והיה מחנך קדוש. שכן אין הקב"ה יכול לקבוע את משכנו ולהשרות את שכנינו אלא במקום קדוש. אך אם חלילה קדושת המחנה מתחללת, אזי הקב"ה כביכול נאלץ לסלק את שכנינו ונמצא המחנה נטוש ללא שמירה וחשוף לכל הפגעים רח"ל, וזה שחתם הכתוב 'ולא יראה בך ערות דבר - ושב מאחריו'. וסיים החפץ חיים את מכתבו: 'על כן מוטל על כל איש ואיש לכבות את האש הנוראה הזאת, לתקן בביתו שהכל יעשה בצניעות כדיו, ולא יתנהגו בפריצות.'

הנה כי כן עין רואה ואחון שומעת מכאן, כי מפתח השמירה נמצא בידינו, והוא תלוי ועומד על אדני משמר הצניעות. וזה עומק כוונת הכתוב (ויקרא יא, מד) 'והתקדשתם והייתם קדושים כי קדוש אני, רוצה לומר שבלעדי התנאי של 'הייתם קדושים' אין אני יכול לדור עמכם, יען כי 'קדוש אני'. וגמ' ערוכה היא בתלמוד (סוכה גג, א), שבעיצומה של שמחת בית השואבה היה הלל הזקן מכריז ואומר: 'אם אני כאן הכל כאן, ואם אין אני כאן מי כאן'. והלב משתומם, כלום זו הכרזה המתאימה לאדם הנושא את סמל העונה כדברי התלמוד (שבת לז, ב): 'לעולם יהא אדם ענוותן כהלל ואל יהי קפדן כשמאי'. ברם, רש"י (שם) האיר את עינינו בתעלומה זו, שהלל כיוון את דבריו כלפי הקב"ה. רוצה לומר 'אם אני כאן' - אם הנני משרה את שכניתי בתוכם, אזי 'הכל כאן' - הנכם מובטחים בכל הברכות. אך אם חלילה 'אין אני כאן' - הנני מסלק את שכניתי מתוכם, אזי 'מי כאן' - הנכם חשופים לכל הפגעים הרעים ח"ו.

ודע שהוראה זו של 'היה מחנך קדוש' איננה רק אזהרה חמורה, אלא היא גם מצוות עשה דאורייתא לדעת כמה מרבותינו הראשונים ובראשם הסמ"ק אשר מנה את מצוות הצניעות במנין מצוות עשה. נמצא לפי זה, שאשה השומרת על גדרי הצניעות, מקיימת מצוות עשה בכל רגע ורגע, ואם כן איה הסופר אשר יוכל לאמוד כמה מצוות עשה מקיימת האשה בכל פסיעה ופסיעה שהיא מתהלכת בצניעות! וכאן המקום להזכיר את המעשה המיוחס לגאון מוילנא, אשר בשעת פטירתו מהעולם החזיק בצניעות טליתו ובכה, וכששאלוהו תלמידיו מדוע הוא בוכה, השיב להם 'הרי בעולם הזה יש בידי לקיים מצוות עשה בכל ארבע אמות שאני לבוש בציצית, והיאך לא אבכה על הפסד אוצר זה עם פרדתי מהעולם... ולפי האמור, גדולה בזה זכות האשה יותר מהאיש, שכן האיש המצווה על מצוות ציצית צריך 'ארבע אמות' כדי לקיים המצווה, אך האשה מקיימת את מצוותה בכל פסיעה שהיא מתהלכת בצניעות. ועל כך יש להוסיף את דברי החזון איש אשר אמר לפניו, שכל ההשגות הנשגבות שכן תורה זוכה להם על ידי עמלה של תורה, האשה זוכה בהם על ידי הקושי והעמל בשמירת גדרי הצניעות.

אך כגודל השכר כך גדל העונש והתביעה ממי שפורצת את גדרי הצניעות. ודי אם נזכיר בזה את דבריו הנוראים של רבינו יונה (אגרת התשובה נח), שעתידיה אשה לתת את הדין על כל הסתכלות אסורה שיכשלו בה אחרים, נמצא שעונשם של אלפים ורבות העוברים ושבים אשר נכשלו בעבורה - יחול גם על ראשה!

וכה הם דבריו הנוראים של הרב פלא יועץ (ערך עריות): 'באיסורין של פריצות הנשים

אורות הכשרות

נוטלות חלק בראש, והן תוסרנה ביסורין ועונשים קשים ומרים בגיהנום וצעקה ואין מושיע לה, היות שהן גורמות לכל הנזק שמגרות יצר הרע באנשים על ידי שהולכות בין האנשים ומדברות עמהם דברים יתרים. ואפילו אם נלחם האיש עם יצרו וניצול מעבירה והרהור עבירה, האשה הזאת תישא את עוונה. ואם גרמה ליכשל בה בהרהורי עבירה או לה ואוי לנפשה, ה' יצילנו, עכ"ל.

וגם באנשים אשר מאפשרים לנשותיהם לפרוץ את גדרי הצניעות, לא חסך זוהר הק' (פר' נשא) את שבת לשוננו, חה תוכן דבריו (לפי פירוש הסולם): אמר רבי חזקיה, קללה ועונש תבוא על אותו אדם העוזב את אשתו ואתה תראה משערות ראשה לחוץ, חה אחד מענייני הצניעות שבבית. ואשה המוציאה משערות ראשה לחוץ להתייפות בן, גורמת עניות לבית וגורמת שבניה לא יהיו חשובים בדור, וגורמת דבר אחר (דהיינו צרעת ונגעים) שישרה בביתו, עי"ש.

וכמיום צוננים על נפש עייפה הם בזה דברי החפץ חיים (גדר עולם פרק ג): 'מכל זה ממילא נבין גדולת העוון של אשה שמרגלת עצמה בזה החטא – לילך בשוק לעיני הבריות בשערותיה המגולות, כי היא מחלטת עצמה לעבירה זו, ואמרו חז"ל (מדרש שוחר טוב, תהלים מזמור א) כל המחליט עצמו לעבירה, אין לו מחילה עולמים!'

מעשה נורא נודע בתקופת השואה האיומה, אודות קברצת נערות צנועות, אשר בימים הקשים ביותר במחנה בהם מתו בכל יום חללים רבים מחרפת רעב ומחלות קשות, והנותרים היו למשיסה בידי המרצחים האכזרים שהיכו ורצחו בהם ללא רחם. אך מעל הכל, דאגה אחת קיננה בתוכן, והוא מחסור בגרביים. דאגה זו לא נתנה להן מנוח, עד אשר עלה במוחן לתפור גרביים מבדים שנגזרו מהמזרון! וכך עלתה נשמתן בטהרה, ונתקיים בהן הכתוב (משלי לא, כה) 'עו והדר לבושה ותשחק ליום אחרון!'

וכמה נאה להן דרשת מורנו ראש הישיבה הגאון רבי יהודה צדקה זצ"ל, אשר העיר על פסוק זה: הלא ראוי לכל אדם לפחד מיום הדין הגדול והנורא, וא"כ היאך יכול יום זה להפוך לשמחה – 'ותשחק ליום אחרון', רק משום מלבושיה הנאים – 'עו והדר לבושה'. כלום מפני שלבושה בגדים נאים, כבר סר ממנה מר המות ופחד יום הדין! אלא פשוט שהכוונה בזה, למי שלובשת בגדים צנועים שהם העו וההדר של האשה, ואכן אשה כזאת אשר 'עו והדר לבושה', אין לה מה לפחד מיום הדין, יען כי כל שערי גן עדן נפתחים ביום זה בפניה – 'ותשחק ליום אחרון!'

בברכת לבנו אלון ויאבוק

הרב יהודה דרעי

הרב הראשי וראב"ד באר-שבע

אורות הפרשה

והיה ביום הנחילו את בניו את אשר יהיה לו (כא, טו) וכי אין אנו יודעים שאדם מנחיל לבניו רק את שלו ולא את של אחרים? אלא ללמדנו, שאין לאדם בעולם הזה שום נכסים וקניינים אלא הערכים שהוא מנחיל לבניו – "הנחילו את בניו" זה הדבר "אשר יהיה לו" – אלה הנכסים היחידים שיש לאדם. **(אוצר החיים)**

כי יהיה לאיש בן סורר ומורה אינו שומע בקול אביו (כא, יח) כיצד ייתכן שיהיה לאיש בן כזה? אין זאת אלא לפי שהאיש הזה שיש לו בן סורר ומורה הוא עצמו "אינו שומע בקול אביו" שבשמים, ולכן יש לו בן כזה.

ובערת הרע מקרבך וכל ישראל ישמעו ויראו (כא, כא) מכאן רמז למאמר חז"ל: "כל אדם שיש בו יראת שמים דבריו נשמעין". אם תבער הרע מקרבך אזי "וכל ישראל ישמעו" לך. **(ישמח משה)**

הקם תקים עמו (כב, ד) כפי שהאדם עוזר לחברו, כך הוא זוכה לתקן את עצמו, ליישר אורחותיו להיות לו תקומה. זו כוונת הפסוק "הקם תקים עמו" – הדרך לתקומה היא העזרה לאדם אחר.

כי תבנה בית חדש ועשית מעקה לגגך ולא תשים דמים בביתך כי יפול הגוֹפֵל ממונו (כב, ח) גג מסמל את ההגבה והגאווה, יש כאן רמז, שהאדם צריך לעשות גבול לגאווה, כי אם לא יעשה כן, משם תהיה חלילה נפילתו. **(שלי"ה)**

כי תבנה בית חדש ועשית מעקה לגגך (כב, ח) כאשר יהודי עוסק בעשיית 'דירה' לה, שעבודה זו היא עבודה חדשה לנשמה, שכן קודם ירידתה היא לא עסקה בה, "ועשית מעקה" – עליו להיות מובדל מענייני העולם, כלומר לא להתעסק איתם לצורך עצמם, אלא אך ורק כדי לבצע את הכוונה העליונה של עשיית דירה לה'.

לא תוכל להתעלם (כב, ג) הציווי "לא תוכל להתעלם" נאמר לא רק במצוות השבת אבידה, אלא בכל עניין שאדם רואה שבידו למנוע נזק מחברו או להטיב עמו – אסור לו להתעלם מכך: מחובתו למנוע מרעהו הפסד או לסייע בידו. **(רבנו בחיי)**

כי תבנה בית חדש ועשית מעקה לגגך (כב, ה) "מעקה" ראשי תיבות: הרהורי עבירה קשים מעבירה, המוח הוא היגיו של האדם, שכן הוא האבר הגבוה ביותר, והתורה רומזת שצריך לעשות לו 'מעקה' – לשמרו מהרהורי עבירה. **(תולדות אדם)**

כי יהיה לאיש בן סורר ומורה (כא, יח) "סורר" – הוא רשע בעצמו. "מורה" – מפתה אחרים. זוהי דרכו של רשע, שהוא רוצה לגרום גם לאחרים ללכת בדרכיו הנלוזות. **(דעת חכמים)**

ושבית שבי (כא, י) הכוונה הפנימית בזה היא, שתצליח להוציא מידי הרע את הישבי – את מה שלקח לעצמו בשבי מהקדושה. וכפי שמבואר בתניא (פרק ז): "מי שהוא בזוללי בשר וסובאי יין למלאות תאות גופו... יורד חיות הבשר והיין שבקרבו ונכלל לפי שעה ברע גמור... עד אשר ישוב האדם ויחזור לעבודת ה'".

"בד"ץ מהדרין"

שע"י
הרבנות הראשית באר-שבע
מחלקת "כשרות מהדרין"
בראשות כב' המרא דאתרא הרה"ג יהודה דרעי שליט"א

להסיר מכשול

לאור תלונות מתושבי העיר על הטעיה בכשרות

הרינו מבהירים בזאת:

כל עסק אשר יש לו כשרות רגילה בלבד

ומפרסם שיש לו מוצרים בד"ץ

כגון: בשר, ירק גוש קטיפה וכו'

אין אנו אחראים לכשרות המהדרין במקום

תעודת ההכשר הינה על כשרות רגילה בלבד.

(יש בזה הונאה בכשרות)

בכשרות מהדרין יש לבדוק את תעודת הכשרות למהדרין.

אני לדודי ודודי לי

לשכת רב העיר

הרבנות והמועצה הדתית

בדיקת תפילין ומזוזות

בפרוס עלינו ימי הרחמים והסליחות
הננו להודיע לציבור על המבצע השנתי של
בדיקת תפילין ומזוזות לכל דורש על ידי סופרים
מומחים וראי שמים ובראשם
הרה"ג יעקב נמש שליט"א
רב שכונה ג' ומנהל מחלקת סת"ם ופיקוח שבת

ניתן למסור תפילין ומזוזות במזכירות המועצה הדתית

רח' התלמוד 8 שכונה ד', באר שבע.

אצל ר' יעקב ברנס הי"ו

בשעות הבוקר 13:30-8:30

בכבוד רב

ובברכת שנה טובה ומבורכת

יהושע דמרי

הרב יהודה דרעי

ממונה המועצה הדתית

רב העיר וראש אבות בתי הדין

לשאלת רבים

הננו להפנות את תשומת לב המתפללים היקרים
המשכימים לאמירת הסליחות באשמורת הבוקר
או בחצות הלילה, כי יש להימנע מלתקוע בשופר
כדת אמירת הסליחות במידה ושכנים מתלוננים
על הפרעת מנוחתם

ישמעאל ינאק ועליהם תבוא ברכת טוב

כ"ב 3/20
א"ב 21 העיר

הרבנות והמועצה הדתית
באר שבע

הרינו חוזרים ומבקשים מהציבור היקר
לנהוג כבוד בכיתבי הקודש ולא לזרוק "גניזה"
בכל מקום ולכן אין להניח גניזה
בבית העלמין הישן ולא במקוואות
יש להניח "גניזה" במקומות הבאים בלבד:
* במקוואות שיש פח גניזה.
* בבתי הכנסת.

גבאי בתי הכנסת אשר מעונינים
שיפנו להם את הגניזה יש לתאם
עם הרב אברהם לורבר - 0544348735.

שקי גניזה ניתן לקבל במשרדי המועצה הדתית.

בברכת התורה
יהושע דמרי
ממונה המועצה הדתית

אורות ההלכה

תשובות הלכתיות משולחנו
של מורינו המרא דאתרא
הרה"ג יהודה דרעי שליט"א

הלכות תשובה

ש - האם יש מעלה מיוחדת בתשובה של עשרת ימי תשובה?
ת - אמנם מצוות התשובה מתקיימת בכל ימות השנה, מכל מקום בעשרת ימים שבין ר"ה ליום הכיפורים הנקראים "עשרת ימי תשובה", יש בה מעלה יתירה שהיא מתקבלת מיד, שנאמר "דרשו ה' בהמצאו קראוהו בהיותו קרוב", ודרשו רבותינו אלו עשרה ימים שבין ר"ה ליום הכיפורים. והמתאחר מלשוב בימים אלו, רעתו רבה היא, מפני שאינו מנצל את קרבתו של הקב"ה ואינו נענה לקריאתו "שובו בניי שובבים", ולא עוד אלא שאינו בורח מפחת מעשיו בחתירה שחתר לו הקב"ה בכבודו ובעצמו, ואין לך מורד במלכו של עולם יותר גדול מזה.

ש - האם התשובה מכפרת על כל העבירות?

ת - בזמן הזה שאין לנו בית מקדש ולא קרבן שיכפר, אין לך דבר העומד בפני התשובה. אפילו רשע כל ימיו ועשה תשובה, אין מזכירין לו שום דבר מרשעו, שנאמר "ורשעת הרשע לא יכשל בה מיום שובו מרשעו". אלא שתהליך הכפרה משתנה לפי חומרת העבירות: יש עבירות שמתכפרין לו מיד, ויש מהם שהתשובה תולה ויום הכיפורים מכפר, ויש מהם שתשובה ויום הכיפורים תולין ויסורים מכפרים. ועוון חילול ה' חמור מכולם, שתשובה ויום הכיפורים ויסורים אינם מכפרים עד שימות, שנאמר "ונגלה באזני ה' צבאות אם יכופר העוון הזה לכם עד תמותוהו". במה דברים אמורים בעבירות שבין אדם למקום, אבל בעבירות שבין אדם לחבירו אין לו כפרה עד שישלם לו דמי נזק ויפייסנו.

ש - אם לא רצה חבירו למחול לו, כיצד ינהג החוטא?

ת - צריך להיות האדם נוח לרצות וקשה לכעוס, ובשעה שביקש ממנו חבירו מחילה, ימחול לו בלב שלם ובנפש חפצה. וזו הסגולה המובחרת לזכות ביום הדין, כמאמר התלמוד: כל המעביר על מידותיו מעבירין לו על כל פשעיו, וכל מי שאינו מעביר על מידותיו אין מעבירין לו על פשעיו, שנאמר "נושא עוון ועובר על פשע" - למי נושא עוון למי שעובר על פשע. ועל כל פנים אם לא רצה למחול לו, מביא לו שלושה אנשים ומבקש ממנו מחילה בפניהם, ואם עדיין לא התרצה יחזור לעשות כן שלוש פעמים ואחר כך יעזובו. במה דברים אמורים בחבירו, אבל אם היה רבו, הולך ובא לפניו אפילו אלף פעמים.

ש - המבזה את חבירו ברבים, האם צריך לפייסו ברבים?

ת - הפוגע בחבירו ברבים וכל שכן אם הוציא עליו שם רע ברבים, רשאי חבירו שלא למחול לו עד שיחזור בו מדבריו ברבים ויתקן מה שהזיק לו. ויש אומרים שאין אדם חייב למחול על הוצאת לעז ושם רע ברבים. ואם בזיה חלילה תלמיד חכם ברבים, דינו מפורש בפוסקים ועונשו גדול עד כדי נידוי וחרם לשמים ולבריות רח"ל.

ש - מה הדין אם מת חבירו קודם שהספיק לבקש ממנו מחילה?

ת - אם לא הספיק לבקש ממנו מחילה עד שמת, מביא עשרה אנשים לקברו ומבקש ממנו מחילה בפניהם. ואם היה חייב לו ממון, יחזירו ליורשים. ואם אין לו יורשים, יניחנה בבית דין.

ש - המחטיא את הרבים, מהי תשובתו?

ת - אמנם התשובה מועילה בכל העבירות, מכל מקום יש עבירות אשר עקב חומרתם והיקפם, אין הקב"ה מספיק בידו לעשות תשובה. והחמור שבכולם הוא המחטיא את הרבים, ובכלל זה המעכב את הרבים מלעשות מצוה, כגון המפריע לזיכוי הרבים או המרפה ידי עושי מצוה, שכן לא זו בלבד שעונו גדול ולכן אין הקב"ה חפץ בתשובתו, אלא שגם יקשה עליו לתקן את עונו, שהרי חטא כנגד רבים וכיצד יוכל להכיר את כולם כדי לבקש את מחילתם. ועל כל פנים, תקנתו בתשובת המשקל, והיינו שירבה בזיכוי הרבים הן בגופו והן בממונו.

ש - חטא שאין בו מעשה כגון מידות רעות או דעות פסולות, האם חייב בתשובה?

ת - כשם שחייב לשוב בתשובה גמורה על מעשיו הרעים, כך עליו לשוב מדרכו ובכלל זה דעות פסולות ומידות רעות, שנאמר "יעזוב רשע דרכו". זאת ועוד, שאלו העבירות קשים הם מעבירות שיש בהם מעשה, שכן טבע הוא באדם שבזמן שנשקע בהם קשה הוא לפרוש מהם.

תשובה מאהבה

מאז היווסדה הייתה שכונת שערי חסד בירושלים שכונה של תורה ויראת-שמים. בתי-הכנסת שבה היו ועודם סמוגים תורה ותפילה, שוקקי חיים של קדושה בכל שעות היממה.

רבה של השכונה, לפני כשישים שנה, היה הגאון הרב יעקב-משה חרל"פ. בימים ההם עבר היישוב הקטן בארץ ישראל טלטלות רבות. המצב העולמי הכללי, השלטון הבריטי וגזרותיו, השפל הכלכלי, ועוד – כל אלה ערערו את הקרקע מתחת רגליהם של בני ירושלים. במיוחד גדול היה החשש לבני הדור הצעיר, לכל יושפיעו מן הרוח הזרה שנשבה מבחוץ.

אולם הרוח הייתה עזה, והיא סחפה צעירים רבים אל מחוץ לעולמה של תורה. רוח זו לא פסחה גם על שכונת שערי-חסד. בנו של אחד התושבים, יהודי ירא-שמים ובן-תורה, השליך את לבושו המסורתי וגזז את פאותיו. לב ההורים נשבר, אך לא היה לאל-ידם לעשות דבר.

היו מהשכנים שדרשו מההורים להרחיק את הבן הסורר מהבית ומהשכונה. אך אלה, בעצה אחת עם הרב חרל"פ, החליטו להסיף לקיים את הקשר עם בנם ולנסות להשפיע עליו בדרכי נועם.

הבן הוסיף אפוא לחיות בשכונה, בהשילו מעליו את שאריות הסממנים שקשרו אותו למסורת ישראל. לאחר זמן התנדב ל'הגנה' ובמרוצת הזמן נעשה ממקד כביר בארגון.

שבת אחת נודעוה השכונה כולה: הצעיר נראה נוסע להנאותו, במכונית, ברחובות השכונה. מעולם לא העז איש לחלל כך שבת בפרהסייה ברחובות השכונה. זה היה בבחינת פריצת קו אדום.

רוב התושבים התייחסו למקרה בצער כבוס, אך היו בשכונה גם קנאים, שהעניין העלה את חמתם. אלה הטיחו חרפות וגידופים על ראש הצעיר שחילל וביזה את כבוד השבת.

הצעיר לא התרשם מן החרפות וגם לא מאיומים מפורשים יותר שהופנו לעברו. להפך, נראה היה כי כל אלה רק הגבירו את רצונו להתגרות בתושבים ולהפגין את הבזו שהוא רוחש להם. קנאי השכונה כבר הודיעו כי בשבת הבאה יעבור המעשה בשתיקה.

עם התקרב השבת נעשתה האווירה בשכונה טעונה. הרי ברור לכל כי השבת הקרובה עומדת להיות שבת

שעור מיוחד לשליחי ציבור

וקורס לבעלי התקיעות בשופר

לאור בקשת רבני וגבאי בתי הכנסת, הננו להודיע לכל בעלי התקיעות אשר אמורים לשמש כתוקעים בשופר בראש השנה הבעל"ט כי גם השנה יתקיים אי"ה קורס מיוחד אשר יכלול לימוד ושינון דיני התקיעות ועבודה מעשית, בשילוב ההלכות הנוגעים לבעלי התפילה וכן ינתנו טיפים רבים לחזנים איך ישמרו על קולם בכל זמן התפילה.

השעור יתקיים אי"ה ביום רביעי כב' אלול תשע"ז (13.9.17 למניינם) בשעה 18:00 בבית המדרש "קול יהודה" רח' הרב מנחם גבאי 23, שכ' ד'.

במעמד כב' מורנו ורבנו המרא דאתרא

הגאון רבי יהודה דרעי שליט"א הרב הראשי וראב"ד באר שבע

השעור ימסר ע"י

הרה"ג רבי אליהו בר שלום שליט"א

הקורס הוא במפגש אחד וממומן ע"י הרבנות והמועצה הדתית באר שבע.

על פי הודאת מו"ר המרא דאתרא שליט"א, חל חובה קדושה לכל בעלי התקיעות להשתתף בקורס זה, כמפורש בפוסקים שחייב לשנן את ההלכות התקיעות בכל שנה ושנה ומזמלץ גם לכל השליחי ציבור (חזנים).

היושע דמרי
ממונה המועצה הדתית
נ.ב. אין צורך בהרשמה מראש כולם מוזמנים.
בברכת כתיבה וחתומה טובה
לשכת רב העיר.

של פורענות. לא הועילו כל תחנוני ההורים על אוני בנם. הוא היה נחוש בכוונתו לנסוע ברחובות השכונה גם בשבת הקרובה.
בצר לו פנה האב שוב אל רב השכונה, לבקש עצה. הרב חרל"פ הקשיב בתשומת-לב לדברי האב, והתעניין בעיסוקיו של הצעיר. "אמור לבנך כי אני מבקש לראותו ולשוחח עמו בעניין חשוב", אמר לבסוף לאב.
בהגיע האב לביתו סיפר לבנו על הזמנת הרב. הבן סירב ללכת אל הרב. "ודע אני מראש את שברצוני לומר לי. גם שמעתי היטב את איומי

הקנאים. אין לי עניין בהטפות מוסר, כשם שאיני מתרגש מאיומיהם של חשוכים".

ביומיים הבאים הוסיף האב להתחנן לפני בנו, לגשת לרב – ללא הועיל.

השבת התקרבה, והבן עודד עומד בסירובו. נותרו עוד כמה שעות עד השבת, והמתח באוויר גואה.

כשדמעות בעיניו ניסה האב ניסיון אחרון לדבר על לב בנו: "אף אם לא תקבל את דברי הרב, עשה-נא לי טובה ולך אליו. איך אראה את פניו בעוד כמה שעות בבית-הכנסת כאשר אפילו לשוחח עמו לא הסכמת?".

כמי שכפאם שד הסכים הבן לתחנית אביו. "אל תטפח ציפיות", הדגיש קודם לכת, "אינני מתרגש מהרב ואיני מפתח מהאיומים!".

כשהגיע הצעיר לבית הרב זה היה שעה קלה לפני שבת. הרב עדיין לא שב מהטבילה במקווה. להפתעתו הרבה קידמה אותו הרבנית במאור-פנים ובחיוך. היא ביקשה ממנו להתמקד לרב, ובינתיים פרסה לו מעוגת השבת הטרייה.

לאחר כמה דקות הופיע הרב. על פניו נסוכה הארת השבת הממשמשת, וכולו אחוז דבקות. בהבחינו בצעיר רץ אליו מיד ולחץ את ידו בחמימות. "אני מתנצל על שהטרחתי אותך אליו בשעה דחוקה זו", התנצל, "סלח לי".

לאחר הפתיחה הלבבית, אמר לו הרב: "שמעתי עליך דברים גדולים. נודע לי כי אתה ממקד חשוב ב'הגנה' ועוסק בהצלת חיי יהודים. יהיה חלקי עם מי שזוכו להגן בגופם על עם ישראל. אין לשער את גודל המצווה שבידך.

"אולם אני מבקש לספר לך, כי יש כמה אנשים בשכונתנו שאינם מודעים למעשיך החשובים. הם אינם יודעים כי אתה עוסק במצווה כה חשובה, הדוחה גם את השבת. בשבת שעברה, סיפרו לי, נסעת במכוניתך בחוצות השכונה. ומן-הסתם, כשיהודי נוסע בשבת, הרי זה משום פיקוח-נפש. אם כך הדבר, הנטיעה מותרת ואף מצווה. אולם מי שאינם יודעים זאת, זוממים לפגוע בך, ואגב כך להפריע למלאכת-הקודש שאתה עוסק בה.

"בקשתי אפוא ממך כי מחר, אם תצטרך שוב לנסוע בדחפיות כדי להגן על חיי יהודים, אנא הקש על דלתי והודע לי. אני אכנס עמך למכונית, ואסע עמך ברחובות השכונה. כך ידעו כולם שנסיעתך מותרת בשבת, ולא יפגעו בך ובעבודתך".

נכנסו הדברים הרכים לליבו של הצעיר, ומאותו יום לא נסע עוד בשבת ברחובות שערי-חסד, והשקט והשלווה חזרו לשרות בשכונה.

שבת שלום

ציבור שוחרי התורה
מוזמן לשיעורו המרתק של הרב הגדול הדרשן הנודע פח מפין מרגליות
שלמה לוינשטיין שליט"א
שיתקיים בעז"ה ביום ראשון
יב' אלול תשע"ז (3.9.17) בשעה 20:30
בישיבת "נתיב השבים" שבזי 17 באר שבע

לרפואת
ר' יוסף שלמה
בר עליה
ורחל
בת סימי